

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

december 2024 - januar 2025, årg. 35 nr. 6

Julens budskab
Jul i gamle dage

To gange på flugt
Tilflytterinterview fra Østrup

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Jesu fødsel som verdens bedste historie

Esther fortæller i sin artikel side 6 - 8 om sin barndoms jul. Hun fortæller om alle juleforberedelserne, om grisen, der skal slagtes, om julemaden, der skal tilberedes, og om julegaverne. Hun fortæller også, at i hendes barndoms jul pyntes dagligstuen med kravlenisser, og juletræet ankommer i hestevogn.

Esther slutter sin beretning med at fortælle om julegudstjenesten. Hun skriver, at hele familien tog til julegudstjeneste. "Det var ikke til diskussion! Vi sku` høre om, hvorfor vi holder jul: Den vidunderlige historie om det lille Jesusbarn, der blev født i en stald i Betlehem og ikke mindst synges smukke julesalmer."

Grisen, der bliver slagtet, og juletræet, der ankommer i hestevogn, minder om, at historien foregår i "gamle dage". Men ellers er der jo rigtig meget, der stadig foregår på samme måde. Vi er stadig optaget af de mange juleforberedelser, og det er stadig Jesusbarnets fødsel i Betlehem, som er julens kerne.

Verdens bedste historie

År efter år fortælles den 2.000 år gamle historie om Josef og Maria, der rejste til Betlehem, og om Jesusbarnet, der kom til verden i en stald. Historien melder også om engle, der julenat forkynder en stor glæde, som skal være for alle mennesker. Vi møder også hyrder, der forlader Betlehems marker for at begive sig ind til stalden for at tilbede Jesus, og efter hyrderne følger vismænd, der kommer fra fjerne egne, og som medbringer gaver til Jesusbarnet: Guld, røgelse og myrra!

Der er en grund til, at denne historie har overhalet alle andre historier og kaldes for verdens bedste historie.

For juleevangeliet, som historien også

kaldes, fortæller om, at Jesusbarnet er Guds søn. Han får tilnavnet Messias, som er hebraisk, og som betyder, at han er konge. Han får også tilnavnet Kristus, som betyder, at han er menneskenes frelser.

I de fortællinger, der følger efter juleevangeliet, kaldes Jesus verdens lys. Når man begyndte at kalde Jesus for Messias og for Kristus og for verdens lys, var det fordi man oplevede, at han var noget helt særligt i forhold til alle andre: han var Gud selv, og man oplevede, at han gav mennesker håb og trøst.

Julens budskab i dag

Juleevangeliet er en skøn historie, der fortæller os om Guds søn og verdens frelser, der ankommer til verden. Budskabet i juleevangeliet er også, at Jesus stadig er på vej ind i verden. Som han kom til hyrderne julenat, er han på vej til os i dag.

I Det nye Testamente fortæller Jesus, at Gud blandt andet kommer til mennesket gennem medmennesket. Han siger, at selv når vi møder de mindste, de svageste og de udstødte, er det Gud selv, vi møder.

Og når vi selv er en af de små og svage og har brug for Gud, kommer han til os gennem andre mennesker.

Det synes jeg faktisk er et ret fantastisk budskab!

GLÆDELIG JUL!!!

MEDLEMMER af Østrup-Skeby menighedsråd:

Olle Fisker (formand), Anne-Marie Jensen, Yvonne Durup, Kirsten Broe, Ebbe Fog Brøns, Marianne Risum, Steen Risum, Esther B. Sørensens, Sheryl Nielsen, Kaj Hovhave, Neel Christiansen og Keld B. Hansen. Kirkeværge: Gorm Skousen

Kalender

**3.
DEC**

**7.
JAN**

**4.
FEB**

Frokostklubben for mænd

Frokostklubben er den 1. tirsdag i måneden. Man tilmelder sig ikke, men møder bare op med sin madpakke og 40 kr. på lommen. Vi giver os god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag.

Her kommer de næste mødedatoer...

Tirsdag d. 3. december kl. 11 - 13:

Foredrag ved Søren Nørgaard, "Om mit årti i det tidligere Sovjet (Hviderusland, Ukraine, Rusland mv.)"

Tirsdag den 7. januar kl. 11 - 13:

Foredragsholder er endnu ikke fundet, men vi skal nok finde en :-).

Tirsdag den 4. februar kl. 11 - 13:

Adam Boas fortæller om sin morfar, Sophus Boas, der under 2. verdens krig besøgte danske frihedskæmpere i tyske fængsler, og som i 1951 var præst på hospitalsskibet "Jutlandia"

**7.
DEC**

Julekoncert i Østrup kirke med HAPPY VOICES

Julen er fyldt med traditioner, og en af disse er en julekoncert med Happy Voices i Østrup kirke. Mens mørket sænker sig uden for, vil kirken fyldes med sang og musik, glæde og julestemning.

Koret, der har 20-25 medlemmer, øver hver tirsdag i Østrup kirke, og nye medlemmer er altid meget velkomne.

Repertoiret denne eftermiddag består af såvel traditionel som nyere gospel, engelske/amerikanske salmer og hymner, ballader samt danske og engelske julesange. En del af numrene er blevet opdateret af korets nye dirigent Sofie Karoline Sørensen.

Som altid vil pianist Preben Holmberg akkompagnere på bedste vis.

Publikum vil også få mulighed for at deltage i fællessang.

Alle er velkomne, og det er ganske gratis.
Hvor: Østrup kirke
Hvornår: Lørdag den 7. december
Hvad tid: Kl. 16.00 (dørene åbner 15.30)

**11.
DEC**

Lucia i Østrup kirke onsdag den 11. dec. kl. 17.00

Alle er velkomne, når Skovløggeskolens 4. klasse går Lucia. Vi skal også synge fællessange, og kirkens kor, Gelænderlærkerne, synger.

**18.
DEC**

Musikaften i Gerskov kirke Den 18/12 kl. 19.00

"Find julefreden" den 18. december kl. 19.00 i Gerskov kirke.

Valther fra Klintebjerg og Hanne kommer og underholder med en blanding af traditionel og nyere julemusik samt musik fra deres seneste koncert i Gerskov kirke."

**16.
JAN**

Nytårstræf torsdag den 16. januar kl. 11.00 - 15.00

For alle jer, der gerne vil ønske hinanden godt nytår og få nogle hyggelige timer i Østrup præstegårds konfirmandstue...

Menighedsråd og præster er værter, når nytårstræffet indledes med et foredrag af "**den muntre bedemand**" fra Kerteminde, Niels Peter Holm.

Ved 12-tiden spiser vi smørrebrød. Pris for deltagelse er 50 kr. i kontanter, og der kan købes drikkevarer!

Tilmelding (efter "først til mølle" - der er 50 pladser!) til Bente D. Pedersen, 64821390 og 22625158 eller til Esther B. Sørensen, 64821665 og 60633617 senest torsdag den 9. januar 2025.

Det ´ for børn: Jul i Gamle dage

Julegrisen

I 1950-erne, da jeg var barn, var julen - som nu - årets store Højtid. Men på mange områder var den meget anderledes end nu. Der var f.eks. ikke så mange varer i butikkerne, julemarkeder og julefrokoster, og på landet var vores mødre næsten alle sammen hjemmearbejdende og var selvforsynende med grøntsager, æg, mælk, kød mm. Og alle madretter blev lavet fra "bunden".

Juleforberedelserne begyndte ofte i oktober med at tænke på julemaden og mad til resten af vinteren. Slagtegrisen, som havde gået og spist sig stor, var oftest en stor kleppert på mindst 100 kg, så der ku` blive godt med flæsk. So-grisen blev slagtet i kølerummet ved kostalden af en lokal slagter, der førte kniven, saven og øksen. Når grisen var blevet stukket i halsen, blev den hængt op i bagbenene i et reb, så blodet ku` løbe fra den - ned i en spand, som blev båret ind i bryggerset, hvor min mor og min mormor var klar til at lave blodpølse. Det blev til mange måltider serveret med æblemos eller sirup; det var gulf!

Næste dag kom slagteren igen for at grovpartere grisebassen, som nu blev forvandlet til flæskestege, skinkekøller, koteletter o.a., og kødet blev nu finparteret i bryggerset og pakket i to lag papir, og der blev sat en

mærkeseddel på båndet omkring pakkerne, som nu var klar til andelsfryseboksen. En del af kødet sku` hakkes til frikadeller, karbonader og til medister. Spækket (fedtlaget) sku` slagteren sørge for blev saltet og røget. En stor del af stribeflæsket (bacon) kom i saltkarret i kælderen. Så ku` man ta` det op og vande det ud, for at bruge det som tilbehør til grønkåls- og hvidkålsuppe eller til gule ærter. Stumper af flæsk blev kogt til fedtegrever sammen med løg og æbler i en stor stegegyrde på komfuret. Fedtegreverne gav god smag og konsistens i æbleflæsket. Noget af slaget, dvs. stribeflæsket, blev tit lavet til rullepølse eller rullesteg. Grisehovedet og skankerne endte som sylte.

Julegaver

Mit største ønske var en mus, der ku` hoppe. Den var lavet af en slags plastik og havde en fjeder, der sku` sættes fast i noget klistret stof i dens snude og når den blev "sluppet løs", ku` den hoppe højt og langt. Så ku` den rigtigt forskrække dem, der var i nærheden, med dens pludselige hoppen. Den blev bestilt pr. postordre fra Sommers Magasin. Jeg havde den mus øverst på min ønskeseddel mere end en Jul, for musen holdt ikke så længe.

Engang ønskede jeg mig brændende et klaver. Et andet ønske var at få udstoppet vores elskede kloge, tamme undulat, Jakob, da den var død. Min Far mente, det var bedst med Jakob som udstoppet, for det blev en slem termin (fandens fødselsdag) og sådan blev det. Jakob sad og pynkede på en pind i stuen i mange år, indtil en af vores mange katte desværre ville lege med den og splittede den fuldstændig ad, inden det blev opdaget. Et klaver fik jeg aldrig, for terminerne var altid slemme! Men pyt, så ku` jeg være glad for, jeg havde fået lært at spille "Lille Peter Edderkop" på blokfløjte.

Julenisser

Derhjemme lærte vi ikke at tro på Julemanden, men vi "legede" med mange slags nisser. Kravlenisser, som vi hængte på alle billeder i dagligstuen og kun der, for min Far indførte nissefrie områder, det betød: Ingen kravlenisser i de andre rum. Udenfor i vores lille skov boede skovnisserne, de var søde, for de sørgede for, at der var fint grønt, frisk mos til rådighed, når mor sku` lave årets dekoration i en stor gammel

trætræske, og min storebror og jeg havde allerede lavet os hver en kalenderdekoration inden december. Vi havde hver en julekalender, og det var fantastisk spændende hver morgen at se, hvilket fint julemotiv, der gemte sig bag dagens låge.

Så var der husnisserne, der ku` være forfærdeligt drillesyge, for de flyttede rundt på ting, f.eks. ku` min Far engang ikke finde sine seler, og det var ikke godt, for han havde ingen livrem!

Staldnisserne boede i kostalden sammen med kattene, som ikke måtte komme ind i huset for min Far, for de havde tit drukket for meget mælk, så de havde dårlige maver. Men hvis Far ikke var hjemme, måtte vi ta` kattene ind i bryggerstet, og vi hyggede os rigtig meget med dem. Også min mor, for hun holdt også meget af katte.

Lillejuleaften fik staldnisserne den risengrød, der var til overs fra middagsmaden, og der blev altid spist helt op, og så var nisserne tilfredse og ville ikke drille i et helt år! Og det var ikke sjovt, hvis nisserne blev vrede, for så ku` vi komme ud for "Atlantens ulykker"!!!

Juletræet

Når Juletræsmanden kom kørende med hest og vogn læsset med rød-gran-træer var det en stor dag. Vi måtte være med til at vælge juletræet. Dog manglede der altid nogle grene forneden, mere eller mindre, på alle træerne. Min morfar var kommet, og han kløede sig i håret, hvor han stadig havde lidt hår tilbage og så ikke begejstret ud. Juletræsmanden sagde: "De kan jo nemt ta` et par grene helt nede forneden, bore et par huller i stammen, hvor der mangler grene, og sætte de afsavede grene i hullerne". Så har De et nydeligt juletræ"! Morfar rullede tænksomt med sin cigarstump, der altid hang i hans mundvig og svarede: "Hvor Herre bevares (bevar os) Tror De, vi køber et juletræ, for at vi skal bruge tid på at lave om på det"? Nu blev prisen pludseligt væsentligt lavere! Morfar var god til at "prutte" priser ned, og heldigvis var han husflidsmand, så han havde i virkeligheden nemt ved at reparere træet.

Julefejring

Lillejuleaften havde min mor, min bror og jeg sammen pyntet juletræet. Men det sku` først pyntes helt færdigt, når vores faster ankom juleaftensdag. Nu fik hun lov at pynte med fehår og lametta - - efter hendes smag! og til sidst hjalp vi hinanden med at hænge stjernekastere på træet. Sommetider var vores mormor og morfar også hos os juleaften, men de havde også andre børn og børnebørn, der gerne ville ha` dem til julefest!

Min Mor havde åbnet rødvinen i god tid og puttet en sukkerknald i. For en sikkerheds

skyld! Den rødvin "med tyren" var ofte lidt for syrlig! Dugen på bordet var altid en fantastisk flot juledug af papir, og det vrimlede med nisser på den. Og så var vi klar til julemiddagen, som bestod af ande- eller gåsesteg med traditionelt tilbehør og i hvert fald halve æbler med ribsgele og Ris a` la` mande med en smuttet mandel i. Mandelgaven var altid en marcipangris, der som oftest var hjemmelavet, og den så som regel vældig sjov ud, og det var naturligvis morsomt. Marcipangrisen var ikke ret køn, men sød var den, og den smagte himmelsk!

Julegudstjeneste

Juledag var vi , hele familien, i kirke. Det var ikke til diskussion! Vi sku` høre om, hvorfor vi holder jul: Den vidunderlige historie om det lille Jesusbarn, der blev født i en stald i Betlehem og ikke mindst syngte smukke julesalmer.

Det var min opgave at forsøge at holde min far vågen. Det lykkedes dog ikke altid. Engang faldt salmebogen ud af hans hænder. Hold op, hvor det ragede i hele kirken, da bogen ramte stengulvet - lige på den flade side. Jeg syntes, det var så flovt, så jeg ku` være "krøbet i et musehul"! Da vi traditionen tro fik hilst af med præsten efter gudstjenesten, sagde han venligt: Der var nok en`, der vågnede op med et brag, hvar, og så smilede han venligt til os, Præsten vidste ganske godt, at far let faldt i søvn, når han var med i kirke.

Anden juledag var vi til stor familiejulefrokost, som gik på skift.

Jul igen!

Selvom det ikke var julemanden med rensdyr og kane, der kom med julegaverne, og vi ikke fik alle vores ønsker opfyldt, og det sjældent var hvid jul i min barndom, så havde vi altid en rigtig dejlig jul med det smukkeste juletræ i hele verden - og min Storebror og jeg glædede os allerede til den næste!

Christiane Hach om en barndom på flugt

Christiane Hach, Egense

Den første oktober startede en ny sæson i Frokostklubben for mænd, og cirka 30 mænd var mødt op med deres madpakker for at tilbringe et par hyggelige timer med fællessang, foredrag, samtaler og frokost.

Dagens foredrag var ved Christiane Hach, der er 82 år, og som bor i Egense mellem Otterup og Hasmark. Foredraget handlede om hendes barndom og ungdom i Tyskland, hvor hun og hendes familie måtte flygte flere gange.

Christiane Hach er oprindeligt tysker. Hun er født i 1942 i byen Königsberg i det, der dengang hed Østpreussen. Königsberg hedder i dag Kaliningrad, og er en del af Rusland. Byen ligger i den russiske enklave, der ligger ud til Østersøen.

Flugten fra bomberne i Mainz

Christiane fortæller, at i 1944, da hun var to år gammel, var faderen indkaldt som tysk soldat og kæmpede mod Rusland i Ukraine. Faderen blev imidlertid hårdt såret, og den tyske hær besluttede, at han nu skulle bruges på en kaserne i Mainz nær Frankfurt. Familien flyttede med faderen til Mainz og undgik dermed at flygte fra det totale sammenbrud i Königsberg i 1945. Alle familiens medlemmer undtagen farfaren overlevede krigen. Farfaren er aldrig siden blevet fundet. Han menes at være omkommet på Røde Kors skibet, Gustloff, der blev bombet af russerne og sank den 30. januar 1945. Mellem 6.000 og 9.000 mennesker menes at være omkommet ved den lejlighed.

Efter at Christiane og hendes familie var ankommet til Mainz, blev byen tæppebombet af de allierede. Folk flygtede ud af byen i angst for at blive dræbt, og Christiane og hendes forældre og søskende valgte at flygte til en lille by ved den nuværende tysk-polske grænse.

Frokostklubben for mænd

Alt dette har jeg fået fortalt, fortæller Christiane, men derefter starter min erindring!

Januar 1945

Vi ankom til en præstegård i en by, som hed Lodersleben ikke langt fra Halle an der Saale, hvor min fars studiekammerat var præst.

Jeg husker, at vi ved ankomsten blev indkvarteret i præstegården sammen med 13 andre familier, der havde været på flugt. Jeg husker også, at vi, hver gang der var luftalarm, løb ned i præstegårdens kælder. I kælderen blev der opbevaret æbler, så når jeg i dag, så mange år senere, dufter til et æble, tænker jeg altid tilbage på den kælder!

Den sovjetisk besatte zone og DDR

Den 8. maj 1945 afsluttedes den 2. verdenskrig, og Tyskland blev opdelt i besættelseszoner. Vi kom til at bo i den sovjetisk besatte zone, som den 7. oktober 1949 blev til DDR.

I 1947 fik min far et præsteembede i en landsby helt tæt ved grænsen til den engelsk besatte zone. Indtil 1949 var denne grænse en "grøn" grænse. Godt nok bevogtet, men grænsen kunne passeres med hjælp af stedkendte mennesker. Den "grønne" grænse blev i forbindelse med den kolde krig mellem øst og vest til jerntæppet.

Mange familier i Tyskland var blevet adskilt

gennem grænsedragning mellem øst og vest og ville gerne gense deres familier. Men det blev mere og mere farefuldt at krydse grænsen mellem øst og vest. Til gengæld var der mennesker, der mod betaling tilbød at skaffe folk over grænsen. Præcis som man gør det på flugtruter i dag.

Christiane husker, at præstegården, som de boede i, lå over for politistationen. Derfor kunne de ofte overvære tilfangetagne flygtninge ankomme til politistationen. En dag fik hendes mor øje på sin søster, der havde forsøgt at krydse grænsen og var taget til fange. Alle vidste, at søsteren nu ville blive straffet med fængsel. Derfor valgte Christianes mor straks at gå over til politimesterens kone for at tilbyde hende alle de blomster fra præstegårdshaven, hun måtte ønske sig. Dog på den betingelse, at søsteren blev løsladt. Og sådan, fortæller Christiane, gik det til, at søsteren blev sat på fri fod.

Flytningen til Arneburg og tilværelsen i DDR

Christianes far var som andre præster uønsket af det kommunistiske DDR, og familien, der efterhånden bestod af Christiane, hendes tre mindre søskende og hendes forældre, følte sig mere og mere usikre i landsbyen tæt ved zonegrænsen.

Derfor valgte familien at flytte til Arneburg,

der ligger ved Elben ikke langt fra Magdeburg i DDR. Her boede de fra 1950-1958.

Faderen fik præsteembede i Arneburg, og her begyndte Christiane i 2. klasse. Da hun mødte op i skolen, så hun, at de fleste i klassen bar et blåt tørklæde som tegn på, at de var "Junge Pioniere" - en slags spejderbevægelse, hvor man blev opdraget til at være gode medborgere i en kommunistisk stat.

Christiane gik imidlertid ikke med tørklæde, og samtidig var hun præstens datter.

Frokostklubben for mænd

Christiane Hach

Begge dele vakte modstand på skolen og førte til, at hun blev underlagt sværere vilkår sammenlignet med de andre børn i klassen. Det førte også til, at Christiane tidligt blev politisk bevidst og kritisk over for det socialistiske styre. Samtidig gjorde hun sig meget umage i skolen, så der ikke kunne sættes en finger på hendes faglige præstationer.

Hun klarede sig da også rigtig godt og modtog på et tidspunkt en guldnål som en udmærkelse. Men hun mistede den igen, fordi man ifølge skolelederen ikke kunne regne med, at hun var lydige over for den stat, som kaldte sig socialistisk.. Christiane husker, at den beslutning vakte forargelse i byen.

For Christiane og hendes familie blev situationen mere og mere usikker. Og det blev ikke bedre af, at faderen havde en god kontakt til befolkningen i Arneburg. Det faldt myndighederne for brystet, at alle i byen blev døbt og konfirmeret samt kirkeligt viet og begravet. Man havde nemlig et ønske om, at folk holdt op med at døbe deres børn. Man ville også gerne opnå, at alle blev borgerligt konfirmeret og gift, og at de døde blev borgerligt begravet.

Flugten til vesten

Situationen blev efterhånden så tilspidset, at forældrene uden deres børns viden, planlagde at flygte til vesten. Så da Christiane den 24. september 1958 var på vej hjem fra skole, mødte hun pludselig en af sin fars kolleger, der tog hende med på banegården og satte hende på et tog, idet han sagde: "Vend dig ikke om. Du kommer aldrig hjem igen". Det viste sig, at faderen var flygtet for sig selv, moderen var flygtet med Christianes tre yngste søskende, og Christianes lillesøster - den næstældste i flokken - flygtede alene. Det samme gjorde Christiane. Hun var på det tidspunkt 16 år.

Flugtruten gik til Vest-Berlin, hvor det var muligt at tage toget fra en by i DDR til Berlin Friedrichstraße, som var en station i Østberlin. Dengang var muren ikke bygget og S-banen kørte gennem Vest-Berlin. Der var masser af kontrol undervejs, og hvis man blev taget på fersk gerning i "Republikflugt", kunne det koste 15 år i tugthus.

Hele familien slap heldigvis over grænsen til Vestberlin. Lillesøsteren ankom dog først et døgn senere end de andre. Fra Vestberlin fløj familien videre til Vesttyskland, hvor den blev modtaget i et flygtningecenter. Derfra kom de alle til en lille landsby ved den dansk - tyske grænse, hvor faderen fik sig et præsteembede. Efter mange år med usikkerhed og flugt kunne familien endelig begynde at leve et liv i sikkerhed.

Christiane er præget af årene som flygtning

Christiane fortæller, at alle oplevelserne i barndommen og ungdommen har præget hende. Derfor tænker hun hver gang, hun ser mennesker på flugt, på sine egne oplevelser som flygtning. Og derfor er hun af den holdning, at flygtninge i dag ikke skal mødes med fordomme. For hende er det vigtigt, at flygtningene får hjælp. Hun ved, at de har hårdt brug for hjælpen.

Mia drømmer om ænder og ugle

Skovløkkeområdets rolige omgivelser, masser af plads og sammenhold har lokket Mia Jensen og hendes to børn, Freja og Karl, til Østrup. Her drømmer hun og børnene om dyr i haven, tid til familien og nye venner. Et goddag til Østrup, er samtidig en ønsket hjemvenden til Nordfyn for Mia.

Freja på tre år løber begejstret ind på sit værelse og kaster sig i sengen, hvor hun krammer en stor bamse. Hun fortæller om den lille lyskæde, der ligger oppe på skabet med de små grønne blade. I mens står Karl på fem og tripper for at få lov til at vise sit værelse frem. Han løber i forvejen og viser som det første et lille jagttrofæ, der hænger over skrivebordet. Freja kravler op ad trappen til den høje seng, for at se, om der ligger en kat i sengen – der er ingen kat i sengen.

Børnenes mor, Mia, på 30, fik i august pludselig mulighed for at flytte til Østrup, da hun reagerede på en Facebookannonce og hun måtte træffe en hurtig beslutning. Mia boede i et rækkehus i Næsby, men havde gennem flere år forsøgt at komme tilbage til Nordfyn. Mia har nemlig flere gange gennem sit liv boet på Nordfyn. Hun flyttede hertil med sine forældre fra Sjælland, da hun var 8 år. De bosatte sig i Hasmark, hvor hun voksede op og gik på Krogsbølle Skole. Da hun flyttede hjemmefra boede hun flere forskellige steder i landet og fandt sig en kæreste. De flyttede sammen til Hessum og efterfølgende til Kappendrup. Her kom de to børn til. Mia og børnenes far gik fra hinanden kort efter og derfor endte Mia i rækkehuset i Næsby.

Mia trivedes dog ikke så tæt på byen, med det hektiske liv og larmen fra trafikken. Derfor var det ikke svært at træffe beslutningen om at flytte til Østrup, da muligheden bød

sig, trods tre måneders opsigelse i Næsby.

I Østrup er der plads til hendes ønsker om et roligt liv med gode forhold for børnene. De ønsker er indtil videre også blevet indfriet og nu drømmer hun om at blive boende i mange år fremover og udvide 'familien'; "*Både børnene og jeg elsker dyr!*" Så der er planer om ænder og en påfugl og nogle høns, "*og så skal vi muligvis have en ugle!*" fortæller Mia. De vil gerne have dyr, der er lidt specielle og som ikke alle andre har. "*Men det må blive til foråret – vi skal lige igennem vinteren.*" konstaterer Mia, mens katten, der fulgte med huset, kommer forbi terrassen og smyger sig op ad hendes ben.

Familie er vigtigt

"*Mor?*" lyder det fra Freja gennem terrassedøren. "*Hvad så skat?*". "*Må jeg komme udenfor?*" spørger hun. "*Ja, men så skal du tage sko og jakke på!*" Freja kommer ud og tager sin mormor med over til trampolinen. Mias mor, Kjersti, har i dag hentet ungerne fra børnehaven i Otterup og der er planer om, at de måske skal med hende hjem og sove senere. "*Jeg ved ikke hvad jeg skulle gøre uden min mor! Hun er en kæmpe del af vores liv - også hendes mand.*" Mias mor er en stor hjælp i hverdagen og har altid været en stor del af børnenes liv. Kjersti er fra Norge og boede i Norge, da Mia blev gravid med Karl. Hun flyttede med sin mand til Danmark, hvor de i det første stykke tid boede i en campingvogn i haven i Kappendrup. Hun har dermed fra begyndelsen været en stor og naturlig del af børnenes liv.

"*Familie er vigtigt, det er noget af det vi værdsætter højt. Tætte relationer!*" fastslår Mia. Og netop familien var også med til at trække Mia tilbage til Nordfyn. Hele hendes egen familie bor her, samt børne-

Mia med børnene, Freja og Karl

nes far og hans familie. De har alle gode relationer til hinanden, og de omgås alle uden drama, hvor de nyder hinandens selskab.

Fællesskab i kristendommen

Begge Mias børn er blevet døbt i folkekirken. Det var noget hun var enig med børnenes far om, men selvom hun fortæller, at hun har overvejet, om de selv skulle have haft lov til at bestemme senere, så står hun ved sin beslutning *"at man velsigner dem i Guds navn – det synes jeg egentligt er meget rart"*. Selv valgte hun troen til i konfirurationsalderen. Hun er vokset op i en familie, hvor kristendom har fyldt meget i hverdagen. De kom i Baptistkirken i København, da hun var lille og de bad også borbøn ved måltiderne. Troen er dog ikke noget, der er blevet påduttet hende, understreger hun.

Mia og hendes bror har måttet finde deres egen vej og holdning til religionen. Mia valgte at blive døbt og konfirmeret i sin ungdom – ikke fordi de andre i hendes omgangskreds gjorde det, men fordi hun aktivt selv tog stilling til det og valgte det til. Hendes storebror valgte til gengæld at blive nonfirmeret, så der har altid været plads til deres egne valg og holdninger. Mia har altid sat pris på det fællesskab Baptistkirken skabte for hende og hendes familie. Af og til er hun og børnene også med til arrangementer i Baptistkirken i Odense, som for eksempel fællesspisning.

Drømmen i Østrup

Udover at Mia har boet i Skovløggen tidligere, har hun også arbejds-mæssig kendskab til området. Hun arbejder som udekørende hjemmeplejer fra Otterup, med borgere og rute i Skovløgkeområdet.

Hun har været elev i Otterup

gennem hele sin uddannelse, så hun har allerede kørt her i halvandet års tid. Det har været med til at forstærke hendes ønske om at komme til at bo her *"- for jeg synes, der er så dejlig roligt herude og det virker til at folk er lidt åbentsindede og kommer hinanden ved"*. Hun har hørt, at der er mange børnefamilier og at sammenholdet er stærkt.

Når Karl skal begynde på Skovløgkeskolen til sommer, håber Mia, at det vil medføre nogle nye og gode relationer til børn og familier i området. Hun håber de får flere legeaftaler end de har nu, hvor de går i børnehave i Otterup og stadig er små. På sigt vil Mia gerne være en del af det lokale liv sammen med ungerne.

GUDSTJENESTER I GERSKOV, SKEBY OG ØSTRUP KIRKER

Hvornår			Gerskov	Skeby	Østrup
Søndag 1/12	1. søndag i advent	KBH	10.30*		
Søndag 8/12	2. søndag i advent	NC			11.00
Søndag 15/12	3. søndag i advent	KBH		14.00	
Søndag 22/12	4. søndag i advent	NC	11.00		
Juleaften 24/12		KBH	14.00	15.00	16.00
Juledag 25/12		KBH			11.00
2. Juledag 26/12		NC		10.30	
Julesøndag 29/12		KBH			10.30
Nytårsdag 1/1		NC	16.00		
Søndag 5/1	Helligtrekonger	NC			11.00
Søndag 12/1	1. søndag e H3K	KBH		10.30	
Søndag 19/1	2. søndag e H3K	NC			10.30
Søndag 26/1	3. søndag e H3K	NC	11.00		
Søndag 2/2	Kyndelmisse/lysgudstjeneste	KBH			19.00*

* = Kirkens kor, Gelænderlærkerne og ELITE-lærkerne, deltager i gudstjenesten

Sognepræst og provst Keld B. Hansen, 23474144; **Sognepræst** Neel Christiansen, 30338434; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker** Henning Madsen, 41263411; **Korleder for Gelænderlærkerne:** Karin Bloch Rochler, 61285162

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

NAVNE	
Døde: Kurt Hørmann Grethe Lyholm Vindelbo Anna Madsen	Lars Deichmann Jakobsen Anni Jepsen

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.

